

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 252/05
06.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Лазаревић Јанка, председника већа, Милојевић Драгомира, Инић-Дрецун Милене, Чавлина Горана и Цветковић Бате, чланова већа, са саветником Врховног суда Сандић Ксенијом као записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА и др., због кривичног дела неовлашћене производње, држање и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ и др., решавајући о жалби браниоца оптуженог АА адвоката АБ, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду К. број 1288/04 од 13.12.2004. године, у седници већа одржаној у смислу члана 375. ЗКП у присуству браниоца оптуженог АА, адвоката АБ, дана 6.4.2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца оптуженог АА, и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Окружног суда у Београду К. број 1288/04 од 13.12.2004. године у односу на оптуженог АА.

Образложење

Првостепеном пресудом оглашени су кривим оптужени АА за кривично дело неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ за које му је у смислу члана 42. и 43. ОКЗ ублажена законом прописана казна и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 13.6.2004. године до 13.12.2004. године, и оптужена ББ због кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ за које јој је у смислу члана 52. ОКЗ изречена условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одредио да се ова казна неће извршити ако оптужена у року од једне године не учини ново кривично дело.

Према оптуженој ББ изречена је мера безбедности обавезног лечења алкохоличара и наркомана из члана 65. став 1. ОКЗ која ће се извршити на слободи у Заводу за зависности у Београду у Драјзеровој улици, а која мера може трајати најдуже две године дана.

Привремено одузета опојна дрога од оптуженог АА "амфетамин" у количини од 144,77 грама и 31,68 грама као и привремено одузета опојна дрога - хероин од оптужене ББ у количини од 0,78 грама, се трајно одузима.

Истом пресудом о трошковима кривичног поступка одлучено је да падају на терет буџетских средстава суда а оптужени се ослобађају обавезе плаћања паушалног износа.

Против наведене пресуде изјавио је жалбу бранилац оптуженог АА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о казни с предлогом да Врховни суд укине првостепену пресуду и предмет врати истом суду на поновно суђење, или пак да исту преиначи тако што ће дело оптуженог АА бити правно квалификовано као кривично дело из члана 245. став 3. ОКЗ и за исто му изречена блажа кривична санкција, као и да оптужени и његов бранилац буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

Заменик Републичког јавног тужиоца Србије, ставио је предлог Ктж. 377/05 од 2.3.2005. године да жалба браниоца оптуженог буде одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Врховни суд је размотрио све списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу члана 380. ЗКП и по оцени навода у жалби браниоца оптуженог, на седници већа одржаној у смислу члана 375. ЗКП у одсуству уредно обавештених странака заменика Републичког јавног тужиоца Србије и оптуженог АА а у присуству његовог браниоца адвоката АБ који је дао потребна објашњења за своје ставове у жалби, па је нашао:

У првостепеном поступку није учињена ни једна битна повреда одредаба кривичног поступка на које суд пази по службеној дужности у смислу члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП, па ни оне на које се у жалби браниоца оптуженог указује из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП истичући да првостепени суд није навео разлоге о одлучној чињеници због чега не верује одбрани оптуженог АА само у једном делу да је предметна дрога која је од њега одузета била намењена за његову личну употребу, а не за продају, а да је то довело и до погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни суд налази да је првостепени суд правилно оценио све изведене доказе појединачно и у међусобној повезаности као и са одбраном оптуженог, те дао довољно јасних и потпуних разлога за свој закључак да предметна дрога "анфетамин" у количини од 144,77 грама пронађена у његовом стану дана 13.6.2004. године као и истог дана код оптуженог на Теразијама пронађена и одузета дрога "анфетамин" од 31,68 грама запакована у десет ПВЦ кесица и осам капсула од лека, а које одлучне околности су неспорне, и у складу са свим осталим изведеним доказима, нарочито материјалним доказима, да је нелогична и неоснована даља одбрана оптуженог да је напред наведену дрогу неовлашћено држао искључиво за сопствене потребе. Нелогично је да неко за себе пакује дрогу у десет ПВЦ кесица и осам капсула од лека и да толику количину дроге - "анфетамин" носи са собом по граду, већ да ове чињенице и околности очигледно указују да је дрога коју је оптужени АА носио са собом као и дрога коју је држао у стану у фрижидеру запаковану у две ПВЦ кесице је била намењена за продају.

Врховни суд налази, да се неосновано жалбом браниоца оптуженог АА у овом делу побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка и указује да о овој одлучној чињеници нису наведени јасни и потпуни разлози, као и да је чињенично стање у односу на исту погрешно и непотпуно утврђено и поред чињенице што је оценом налаза и мишљења вештака лекара специјалисте неуропсихијатра др ВВ од 2.12.2004. године и датих објашњења на главном претресу утврђено да оптужени АА није наркомански зависник и да повремено узимање дроге има карактер злоупотребе, да код њега није индиковано лечење, а због чега је његова способност да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима била смањена, али не битно.

С обзиром да се жалбом браниоца оптуженог у осталом делу утврђено чињенично стање првостепеном пресудом не побија жалбом, то Врховни суд налази да је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно примењен кривични закон када је дело оптуженог описано у изреци првостепене пресуде правно оцењено као кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ, те се показује неоснован предлог у жалби браниоца оптуженог да првостепена пресуда буде укинута и предмет враћен истом суду на поновно суђење или да иста буде преиначена тако што ће оптужени бити оглашен кривим за кривично дело из члана 245. став 3. ОКЗ.

Испитујући одлуку суда о казни, поводом жалбе браниоца оптуженог АА, Врховни суд налази да је првостепени суд правилно утврдио и оценио све околности које су од значаја за одмеравање казне оптуженом у смислу члана 41. ОКЗ, а нарочито је дат одговарајући значај утврђеним бројним олакшавајућим околностима на страни оптуженог, наведених у првостепеној пресуди, те је основано у смислу члана 42. и 43. ОКЗ оптуженом ублажена законом прописана казна и за извршено кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ оптужени АА осуђен на казну затвора у трајању од једне године која преставља минимум казне која се за ово кривично дело по закону може изрећи и која се даље не може ублажавати, због чега се показује као неоснована жалба браниоца оптуженог и у делу одлуке о казни.

С обзиром да је бранилац оптуженог изјавио жалбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, то иста у смислу члана 383. садржи у себи и жалбу због одлуке о одузимању дроге од оптуженог, те поводом исте Врховни суд налази да је одлука првостепеног суда да се од оптуженог АА одузме опојна дрога - "анфетамин" у количини од 144,77 грама и 31,68 грама која је била само привремено одузета од оптуженог је заснована на правилној примени члана 245. став 5. ОКЗ.

Са изнетих разлога, а на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одбио као неосновану жалбу браниоца оптуженог АА и потврдио првостепену пресуду у односу на овог оптуженог, а како је то ближе назначено у изреци ове пресуде, с тим што се није упуштао у испитивање правилности првостепене пресуде у односу на оптужену ББ у ком делу није постојала ни једна жалба.

Записничар, Председник већа,

Ксенија Сандић, с.р. судија,

Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

ИЈ